

Феєричні ПРИГОДИ

Феї та Кристал Життя

Авторка Юліта Ран
Ілюстраторка Лена Барді

ФЕЄричні ПРИГОДИ

Юліта Ран

Феї та Кристал Життя

Аша, Торрі, Лікея та Гліанна — чотири сучасні феї, завбільшки з метелика чи бабку, але зовні подібні до людей. Вміють літати й володіють магією.

На відміну від казкових фей, ці мешкають у великому Місті й повсякчас стикаються з його викликами.

А цього разу відважні подруги вирушили в мандрівку до далекої Бразилії, де зустріли фей джунглів.

От тільки виявилось, що ті ведуть запеклу боротьбу з банановими павуками. Що ж, чотири феї-рятівниці не можуть залишатися осторонь!

Феї на варті джунглів

Аша — голова цієї маленької компанії, фея-витівниця. Вона завжди щось вигадує та потрапляє у пригоди, а все товариство — разом із нею. Аша непосидюча, але має добре серце, любить своїх друзів і ніколи не мириться з несправедливістю — про що чи про кого б не йшлося.

Торрі — фея, яка має руки на всі штуки. Торрі чудово знається на різних механізмах, може полагодити що завгодно й розв'язати найскладніше технічне завдання. Торрі не любить багато говорити й віддає перевагу справам.

Лікея — фея-книжниця. В усьому Місті не знайти феї, яка б читала більше за Лікею. У її голові стільки різноманітної інформації! Вона знає відповіді на безліч запитань, про які інші феї навіть не замислюються.

Гліанна — чарівниця куховарства та решти хатніх справ. Ніхто не вміє так подбати про інших, як вона. Знає чимало прислів'їв і приказок на кшталт: «Зберігай спокій і тримай сухі шкарпетки напоготові» чи «У будь-якій незрозумілій ситуації сідай обідати».

Глава перша

Аша стояла на товстій гілці дерева-пау, стиснувши кулаки. Краєчком ока вона бачила Гліанну, Лікею й Торрі. Її подруги, непритомні, висіли в повітрі догори дригом, щільно оплутані павутинням. Вони тихенько розхитувалися на тонких павутинках, які спускалися від гілля дерева. І в Аші серце завмирало щоразу, коли вона бачила це розхитування — раптом павутинки обірвуться?!

Зусібіч на фею насувалися гігантські волохаті павуки. Вони сукали лапками, витріщалися численними очима й мали страшенно задоволений вигляд. Хоча їхня здобич явно не збиралася здаватися.

Гліанна, Лікея й Торрі також не збиралися здаватися, звісна річ. Але павуки напали зненацька, блискавично накинули на них павутинки-ласо та сповили їх, наче лялечок. Жодна з фей і писнути не встигла!

Ашу врятувала лише випадковість: їй закортіло роздивитися велике дупло у стовбурі дерева. Воно так і вабило зазирнути всередину. Нічого цікавого, втім, у дуплі не знайшлося, а коли фея вибралася назовні — її подруги вже опинилися в полоні.

І Аша не могла звільнити їх! Вона раз по раз здійснювалася в повітря, але варто було їй наблизитися до своїх подруг — павуки миттю оточували їх.

Аша щосили натискала кнопку «СОС» на своєму інфофоні, хоча й розуміла: це безглуздя. У тропічних джунглях Амазонки єдині істоти, які мали інфофони та могли відгукнутися на її заклик про допомогу, — це їхній маленький гурт фей. Який зараз саме опинився у смертельній небезпеці.

— То що, комашко, здаєшся чи ні? — посміхнувся один із павуків ліворуч від неї. — Вмирати не боляче, присягаюся. Наша отрута діє дуже м'яко. Ти просто заснеш і більше не прокинешся — от і все.

— Як твої подружки, — підхопив ще один павук, а решта загомоніли, погоджуючись.

— То вони вже мертві?! — вигукнула Аша.

— Ще ні. Просто сплять. А от на ранок, люба комашко, вони помруть. Тож не пручайся і дай нам тебе сповити. Тобі сподобається, чесне павуче слово.

— Не наближайтеся до мене! І ніяка я вам не комаха. І мої подруги теж! Ми феї! Феї! Запам'ятайте це слово!

— Ну годі,— сказав раптом павук, який досі тримався подалі від Аші, за спинами решти. На голові він мав невеличку корону, зроблену з бананової шкірки.— Звісно, ми чудово знаємо, хто ви такі. Власне, тому, любенька феє, у тебе немає жодного шансу. Бананові павуки ненавидять фей усією душею, й життя поклали на те, щоб стерти усіх вас з лиця землі. Що ж, незабаром так воно і станеться, даю тобі чесне слово павучого короля Ярге. А зараз годі базікати! Хапайте вже її!

І павуки наскочили всі разом, тримаючи напоготові павутинки.

Аша скрикнула та злетіла в повітря якомога вище. Проте й там на неї чекали бананові павуки. Вони блискавично ковзали на своїх павутинках угору-вниз, угору-вниз і стрибали з гілки на гілку. Павуки облупували дерево павутинням, виплітаючи сірий неохайний кокон, схожий на ті, в яких висіли Гліанна, Лікея й Торрі. Тільки цей кокон був значно більшим. Ще кілька хвилин — і Аша не зможе вибратися звідси.

Це була справжня пастка!

Кінець безкоштовного уривку. Щоби читати далі, придбайте, будь ласка, повну версію книги.